



Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties (BZK)
Dhr. Drs. E.J. van Kempen
Postbus 20011
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Datum
28 januari 2019
Ons kenmerk
TLE/U201900033
Telefoon
070 – 373 83 93
Bijlage(n)
2

Onderwerp

Bestuurlijke reactie ontwerp-Invoeringsbesluit Omgevingswet

Geachte heer Van Kempen,

Hierbij treft u aan de VNG reactie op het ontwerp-Invoeringsbesluit Omgevingswet (hierna: het Invoeringsbesluit) dat op 29 oktober ter consultatie is voorgelegd. Wij waarderen de samenwerking met uw ministerie bij de totstandkoming van het Invoeringsbesluit.

Deze brief bevat onze reactie op het Invoeringsbesluit. Onze conclusies luiden:

- Complexiteit stelsel: De VNG vraagt expliciet aandacht voor het inpassen in het stelsel van de verschillende aanvullingssporen. Een balans moet worden gevonden tussen het aantal instructieregels en de uitgangspunten van de Omgevingswet;
- Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl): De VNG is van mening dat het Bbl, conform de uitgangspunten van de stelselherziening, gemeenten meer mogelijkheid moet bieden voor lokaal maatwerk in het omgevingsplan zowel in het kader van de energietransitie als wat betreft de vergunningvrije omgevingsplanactiviteiten. De VNG vraagt om overleg over het Bbl;
- Uitwerking moties: De VNG is het niet eens met de wijze van uitwerking van de moties de Vries, Veldman en Çegerek en Ronnes, in het bijzonder het nieuwe artikel 2.0 Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) met betrekking tot het valideren van omgevingswaarden;
- Energietransitie: De VNG vraagt meer aandacht voor de (toekomstige) vertaling van energie-en klimaatdoelstellingen naar de Omgevingswet;
- Reikwijdte Omgevingsplan: De normstelling in het Bkl aangaande de inhoud van een omgevingsplan is op een aantal onderdelen niet adequaat geregeld evenals de regeling van de verplichting tot wijziging of intrekking van een verleende omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit;

- Digitaal Stelsel Omgevingswet (DSO): De uitwerking van DSO-landelijke voorziening (lv) en de verhouding tussen de lv Bekendmaken en Beschikbaar Stellen vraagt meer aandacht in relatie tot de Invoeringswet en de Omgevingsregeling;
- Procedures: Er zijn onvoldoende waarborgen ten aanzien van de democratische legitimatie en participatie bij ingrijpende afwijkingen van het omgevingsplan;
- Basistakenpakket Vergunningverlening, Toezicht en Handhaving (VTH): Uitgangspunt beleidsneutrale omzetting wordt gedeeld, maar uitwerking moet beter navolgbaar zijn. Graag met IPO en Rijk overleg waar dit niet beleidsneutraal kan;
- Bruidsschat: De VNG ondersteunt het uitgangspunt van de bruidsschat als onderdeel van het tijdelijk omgevingsplan, maar heeft nog belangrijke aandachtspunten als het gaat om de uitvoerbaarheid van de regels, de (her)formulering, invoeringsondersteuning en het overgangsrecht. De VNG vraagt BZK om naar aanleiding van de consultatiereactie de bruidsschatregels te verbeteren en vervolgens met gemeenten en omgevingsdiensten te doorlopen om de toepasbaarheid en de bruikbaarheid van de regels te toetsen;
- Overgangsrecht: aanpassing van het overgangsrecht op bepaalde punten is noodzakelijk, voor onder andere de Crisis- en herstelwetplannen, uitwerkingsplichten en omgevingsveiligheid;
- Overige thema's: VNG herhaalt het bestuurlijk standpunt ten aanzien van luchtkwaliteit en vraagt extra aandacht voor de normering van geluid door alle activiteiten 'anders dan wonen', milieu-effectrapportage (mer), omgevingsveiligheid als ook voor lokaal spoor en spoorwegemplacements.

Wij zien nog diverse aandachts-, verbeter- en uitwerkingspunten. In de volgende paragrafen lichten wij onze conclusies kort toe. Een nadere toelichting op enkele conclusies vindt u in bijlage I bij deze brief en het artikelsgewijs commentaar in bijlage II.

Bij het opstellen van deze brief en bijlagen heeft de VNG dankbaar gebruik gemaakt van de waardevolle inbreng van gemeenten en omgevingsdiensten. De inhoud van deze brief is voorbereid en afgestemd met de G4, G40 en P10.

Uitwerking conclusies

Voorafgaand

De VNG heeft al op eerdere consultaties reacties ingediend, waarbij de VNG de volgende uitgangspunten hanteert:

- Meer bestuurlijke afwegingsruimte;
- Minder onderzoekslasten;
- Decentraal, tenzij, gemeenten als eerste aan zet;
- Uitvoerbaarheid van het stelsel.

Het verwachte effect van het Invoeringsbesluit is een op verantwoorde wijze in werking laten treden van de Omgevingswet en de vier AMvB's. Dit betekent *'dat zowel rekening wordt gehouden met een voldoende niveau van rechtszekerheid in het overgangsrecht, het terugdringen van bestuurslasten en administratieve lasten door gelijkstelling van huidige instrumenten aan nieuwe instrumenten, alsook het bevorderen dat de verbeterdoelen van de Omgevingswet worden bereikt'*. Wij gaan in onze reactie - naast de door de VNG gehanteerde uitgangspunten - in op bovenstaande doelstellingen.

Naarmate de stelselwijziging van de Omgevingswet vordert, ontstaan steeds meer parallelle beleidsontwikkelingen, zoals de woningbouwopgave en de energietransitie en krijgt het stelsel duidelijker vorm. De wijziging van de Crisis- en herstelwet (Transitiewet) als voorloper op de Omgevingswet biedt kansen en vraagt om de ervaringen die hiermee in de tussentijd worden opgedaan, mee te nemen in het stelsel.

Het nieuwe stelsel, inclusief het instrumentarium, moet de inzet voor nieuwe opgaven mogelijk maken. In deze brief reageren wij daarom, indien nodig, ook op overige wetgeving, waaronder de AMvB's zoals gepubliceerd in het Staatsblad. Zo wordt expliciet aandacht gevraagd voor de energietransitie in relatie met het al gepubliceerde Bbl. Tevens zal, bijvoorbeeld ten aanzien van het DSO en het overgangsrecht, de Invoeringswet worden betrokken (uitwerken grondslagen Invoeringswet). Gezien het aflopen van deze consultatieperiode op 21 december 2018, is de Nota van Wijziging op het wetsvoorstel van de Invoeringswet en de mogelijke gevolgen hiervan voor het Invoeringsbesluit niet bij deze reactie betrokken.

In deze fase van de stelselherziening omgevingsrecht lopen veel parallelle sporen, waardoor het complex is het stelsel te doorgronden en in samenhang te bezien. Deze complexiteit brengt met zich mee dat deze reactie op het Invoeringsbesluit niet alles omvattend kan zijn. Vanaf februari 2019 zullen de Omgevingsregeling en de Aanvullingsbesluiten natuur, grondeigendom en geluid ter consultatie worden voorgelegd en wordt indiening van het wetsvoorstel Grondeigendom verwacht. Ook wordt tijdens de consultatieperiode nog samen met Eenvoudig Beter doorgewerkt aan onderdelen van het Invoeringsbesluit. Naarmate het stelsel meer vorm krijgt, kunnen nog nieuwe vragen 'oppoppen'. Wij vertrouwen erop dat wij op een later moment nog kunnen reageren op die onderdelen die gewijzigd of toegevoegd worden ten opzichte van de consultatieversie.

1. Complexiteit stelsel

Aan het kleine aantal en het soort ingebrachte reacties merkt de VNG dat - naarmate het stelsel meer vorm krijgt en er meer parallelle sporen lopen - het voor gemeenten steeds complexer wordt de samenhang te beoordelen, op effecten voor de uitvoeringspraktijk (zie ook artikel van Alders in *BR 2018/87*). Naast de regels vanuit het wettelijk stelsel, krijgen gemeenten ook te maken met een grote hoeveelheid regels van de bruidsschat en bestaan er veel vragen en onduidelijkheden over het overgangsrecht. Gemeenten staan voor grote opgaven, zoals de energietransitie en woningbouw. Het is van groot belang dat gemeenten tijdens de transitiefase door kunnen gaan met het werk dat gedaan moet worden en dat er voldoende houvast komt. Er is meer aandacht nodig voor ondersteuning van gemeenten bij het doorgronden van het stelsel.

De VNG vraagt expliciet aandacht voor het inpassen van de verschillende aanvullingssporen in het stelsel. Alertheid is gewenst op het in stand houden van de verbeterdoelen van de stelselherziening omgevingsrecht. Voorkomen moet worden dat vanuit de vakinhoudelijke deskundigheid afbreuk wordt gedaan aan uitgangspunten als bestuurlijke afwegingsruimte en 'decentraal, tenzij'. Een balans moet worden gevonden tussen instructieregels en de uitgangspunten van de wet. De complexiteit van het wettelijke stelsel en de overgangsrechtelijke vraagstukken tijdens de transitiefase brengt een enorme gemeentelijke opgave zich mee. Handreikingen en praktijkvoorbeelden zijn voor de ondersteuning van gemeenten noodzakelijke middelen.

2. Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl)

De technische vergunning

De vergunning voor de bouwactiviteit wordt gesplitst in een technische en een ruimtelijke toestemming. De huidige regeling in bijlage II bij het Besluit omgevingsrecht (Bor) wordt als vertrekpunt bij de afbakening van die technische vergunningplicht gehanteerd. Dat roept een aantal vragen op. Volgens de Memorie van Toelichting op de Invoeringswet brengt deze splitsing mee dat de technische bouwactiviteit niet langer een activiteit is waarvoor vergunningvrije gevallen worden aangewezen, maar juist een activiteit waarvoor vergunningplichtige gevallen worden aangewezen. Kan het ministerie toelichten waarom in art. 2.15d Bbl via de 'tenzij'-constructie toch gekozen is voor de systematiek van de aanwijzing van vergunningvrije gevallen? Zou een aanwijzing van vergunningplichtige bouwwerken naar risicoklassen of gevolgklassen niet kunnen leiden tot een vereenvoudiging? De VNG denkt hier graag over mee. Ook moeten actuele inzichten over veiligheidsrisico's daarbij worden betrokken. Kan bijvoorbeeld een gevelpaneel gelet op de risico's die bij de Grenfell tower ramp in Londen aan het licht zijn gekomen niet beter als vergunningplichtig worden aangemerkt?

Eisen te stellen aan bouwwerken

In de Nota van Toelichting bij artikel 5.2 Bkl wordt de mogelijkheid voor gemeenten om in hun omgevingsplan eisen te stellen aan bouwwerken, die zwaarder zijn dan de eisen in het Bbl, uitgesloten. Dit bevreemdt ons omdat deze ruimte voor gemeenten expliciet wel geschapen is op het terrein van energieprestaties. Juist waar een verbetering in energieprestaties kan leiden tot onveiligere bouwwerken, bijvoorbeeld door het gebruik van zeer brandbare isolatiematerialen, wordt gemeenten hier een logisch instrument ontnomen om de maatschappelijke doelstellingen uit de wet te kunnen realiseren. Gegeven het precedent, van energieprestaties ten aanzien van bouwregelgeving, is het onze expliciete wens om gemeenten op het punt van veiligheidseisen aan bouwwerken meer ruimte te geven om in een concreet geval maatwerk te kunnen leveren. Vanwege de vergrijzing en het daarmee samenhangende in gebruik nemen van woonzorgcomplexen, is het zeer wenselijk, om aanvullende eisen, boven het Bbl uit, te stellen om de vluchtveiligheid van bewoners te vergroten.

Vergunningvrije binnen- en buitenplanse omgevingsplanactiviteit bouwwerken

Op grond van de definitie van 'erf' kan de gemeente vergunningvrije bijbehorende bouwwerken onder de huidige wet uitsluiten, door de inrichting van het erf ten dienste van het gebruik van het hoofdgebouw in het bestemmingsplan te verbieden. Dat betekent dat gemeenten nu al uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening moeten nagaan of het vergunningvrij bouwen op een specifieke locatie moet worden tegengegaan. De VNG stelt daarom voor de regeling van het vergunningvrij bouwen van op de grond staande bijbehorende bouwwerken geheel aan gemeenten over te laten. Het al of niet toestaan van bijbehorende bouwwerken is bij uitstek een afweging die het beste lokaal kan worden gemaakt. Wij denken hier graag over mee.

Voorstel: vereenvoudiging door instructieregels in het Besluit kwaliteit leefomgeving

De rechtstreeks werkende rijksregels voor het "ruimtelijk" vergunningvrij bouwen in het Bbl leiden tot onnodige complexiteit. Als de gemeente bijvoorbeeld zonder ruimtelijke omgevingsvergunning zonnepanelen wil toestaan die niet voldoen aan de kenmerken voor het landelijk vergunningvrij bouwen krijgt de burger te maken met verschillende regelingen die met elkaar in strijd lijken te zijn. De klantvriendelijke toepasbaarheid van de regels voor het vergunningvrij bouwen kan worden

verbeterd door de landelijke regels via instructieregels te laten doorwerken in de regels van het omgevingsplan. De gemeenten kunnen dan ook de aspecten reguleren die door het vergunningvrij bouwen niet opzij mogen worden gezet (art. 2.15i tot en met 2.15m Bbl).

Beschermingsniveau uiterlijk vergunningvrije bouw

Op grond van de huidige Woningwet mag een vergunningvrij bouwwerk niet worden gebouwd indien dat bouwwerk in ernstige mate in strijd is met redelijke eisen van welstand. In artikel 2.15g van het Bbl zijn bouwactiviteiten opgenomen die altijd vergunningvrij zijn, ongeacht wat er in het omgevingsplan is opgenomen ten aanzien van het uiterlijk van bouwwerken. Dat is een verslechtering van het beschermingsniveau. Wij stellen voor de regulering van het uiterlijk van bouwwerken in overeenstemming met de beoogde decentralisatie geheel aan de gemeenten over te laten.

Gelet op bovenstaande, adviseert de VNG uit te gaan van het volgende:

- Laat de regulering van het uiterlijk van bouwwerken en het vergunningvrij bouwen van op de grond staande bijbehorende bouwwerken in het omgevingsplan geheel aan gemeenten over;
- Neem de nu nationaal geldende regels over vergunningvrij bouwen op in de bruidsschat, met inachtneming van het volgende:
 - Voorzie voor de artikel 2 Bijlage II Bor gevallen -met uitzondering van op de grond staande bijbehorende bouwwerken – van een instructieregel waarin gemeenten worden verplicht deze gevallen in ieder geval vergunningvrij te houden voor het bouwen en afwijken.
 - Voor de artikel 3 Bijlage II gevallen en op de grond staande bijbehorende bouwwerken geldt geen instructieregel. Gemeenten mogen deze gevallen - gemotiveerd - via een wijziging ten opzichte van de bruidsschat bouwvergunningplichtig maken.

Dit bevordert de eenheid van het stelsel en vereenvoudigt het maken van toepasbare regels. Gemeenten kunnen dan ook rekening houden met de instructies over erfgoed en omgevingsveiligheid. Daarmee wordt een onnodig dubbel van regels voorkomen;

- Zet de huidige regels voor vergunningvrij bouwen beleidsneutraal over in de bruidsschat, met uitzondering van de veranderingen die – gelet op het uitgevoerde onderzoek - nodig zijn in verband met de bescherming van Werelderfgoederen en beschermd stads- en dorpsgezichten.

3. Uitwerking moties

Het Invoeringsbesluit bevat de uitwerking van enkele moties aangenomen tijdens de Kamerbehandeling van de AMvB's. De VNG is het niet eens met de wijze van uitwerking van deze moties.

Cultureel erfgoed en monumenten (uitwerking motie de Vries)

Motie De Vries is uitgewerkt in art.13.7 van de Staatsbladversie van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Over de uitwerking heeft geen overleg plaatsgevonden met gemeenten. Gelet op de vele vragen over de borging van het rijksbelang van de bescherming van rijksmonumenten door gemeenten (zie bijlage II), verzoeken wij u alsnog met ons in overleg te treden over de wijze van uitwerking van deze motie.

Validering omgevingswaarden gemeente of provincie (uitwerking motie Veldman Çegerek)

Naar aanleiding van motie (*Kamerstukken II 2016/17, 33118, nr. 58, 19 december 2016*) is artikel 2.0 aan het Bkl toegevoegd. VNG en IPO zijn van mening dat de motie door voortschrijdend inzicht van het begrip 'omgevingswaarde' en de doorontwikkeling van het wettelijk stelsel, overbodig is geworden. Omgevingswaarden worden via artikel 2.9, lid 3 Ow (een omgevingswaarde wordt uitgedrukt in meetbare of berekenbare eenheden of anderszins in objectieve termen) en artikelen 3.4 – 3.18 Ow al met voldoende waarborgen omkleed, onder andere door deze te koppelen aan monitoring en programma. VNG en IPO pleiten er dan ook samen voor artikel 2.0 Bkl te schrappen. Deze bepaling is overbodig en past niet binnen de doelstellingen van de stelselherziening omgevingsrecht: het terugdringen van onderzoekslasten en vergroten van bestuurlijke afwegingsruimte. VNG en IPO vrezen daarnaast dat - door het toevoegen van artikel 2.0 Bkl - het valideren van omgevingswaarden door een onafhankelijke instantie zal leiden tot onuitvoerbaarheid van het instrument omgevingswaarde.

Instructie behoud landelijke fiets –en wandelroutes (uitwerking motie Ronnes)

Artikel 5.161b Bkl bevat een instructieregel aan gemeenten over bepaalde recreatieve routes. Deze instructieregel dient ter uitvoering van de motie Ronnes (*Kamerstukken II 2016/17, 33 118, nr. 67*). Voor zover een omgevingsplan voorziet in nieuwe ontwikkelingen, waardoor landelijke fiets- en wandelroutes kunnen worden doorsneden, wordt het belang van deze routenetwerken betrokken. Aangezien de landelijke routenetwerken voor wandelen en fietsen in de huidige SVIR niet aangemerkt zijn als nationaal belang, is ter uitvoering van genoemde motie artikel 5.161b Bkl voorzien. De VNG verzoekt de motie overeenkomstig de motie routenetwerken (motie de Vries *Kamerstukken II 2014/15, 33 962, nr. 127*), de recreatieve fiets-, wandel- en vaarnetwerken in het kader van de NOVI te bezien. Immers, eerder is in het Onderhandelingsakkoord decentralisatie natuur afgesproken dat het Rijk geen taak heeft bij de landelijke routenetwerken voor wandelen en fietsen.

4. Energietransitie en klimaatdoelstellingen

Op het gebied van de energietransitie en circulaire economie spelen diverse ontwikkelingen en is de betreffende regelgeving aan verandering onderhevig. Wij vragen het Rijk om hier in de toelichting expliciet aandacht aan te besteden en meer helderheid te verschaffen over de (toekomstige) vertaling van energie- en klimaatdoelstellingen naar de Omgevingswet en daarbij in te gaan op de in het Klimaatakkoord aangekondigde herijking van de (uitvoerings)regels van de Omgevingswet. Vanwege de samenhang tussen diverse aspecten van de fysieke leefomgeving is het voor gemeenten noodzakelijk om de energietransitie zoveel mogelijk te faciliteren in de Omgevingswet en niet via afzonderlijke klimaatwetgeving.

Het is noodzakelijk dat gemeenten maatwerk kunnen bieden. Het Bbl is te weinig ambitieus en te beperkend voor gemeenten en zou de mogelijkheid moeten bieden voor gemeenten om maatwerkregels te kunnen stellen, voor nieuwbouw en bestaande bouw. Het Bbl biedt slechts beperkte mogelijkheden om decentraal maatwerk te beïden op gebiedsniveau (gebied of wijk) in het omgevingsplan. In het kader van de energietransitie, circulair bouwen en overige aspecten in verband met klimaat zou moeten worden bezien of verdergaand van het Bbl zou kunnen worden afgeweken door het stellen van strengere en minder strenge eisen in het omgevingsplan. In samenhang moet ook artikel 23.7 Omgevingswet, dat dezelfde inhoud heeft als artikel 122

Woningwet, worden gezien. Het artikel past niet bij de verbrede strekking van de Omgevingswet, waar voor de andere onderwerpen geen specifieke regeling van de verhouding tussen publiek- en privaatrecht is opgenomen.

De VNG verwacht dat bepaalde lokale duurzaamheidsambities via maatwerkregels in het omgevingsplan kunnen worden vastgelegd, zoals op het vlak van water, energie, warmte, afval en circulair bouwen. De VNG pleit er dan ook voor om de wet- en regelgeving meer in lijn te brengen met de landelijke doelstellingen en in de toelichting aan te geven welke (toekomstige) aanvullingen of verbeteringen voorzien zijn om hier invulling aan te geven.

5. Reikwijdte Omgevingsplan

Vergroting toepassing normering geluid

Het Bkl (artikel 5.55) vereist dat rekening wordt gehouden met het geluid door activiteiten op geluidgevoelige gebouwen. Het gaat daarbij om alle activiteiten, 'anders dan het wonen'. Het omgevingsplan moet erin voorzien dat het geluid van die activiteiten op geluidgevoelige gebouwen aanvaardbaar is. Voor geluid zijn standaardwaarden gegeven die gemeenten kunnen en deels moeten toepassen.

Wij constateren dat ten opzichte van de vorige versie van het Bkl de reikwijdte van de regeling is verbreed door 'bedrijfsmatige activiteiten' te vervangen door 'alle activiteiten anders dan het wonen'. Dit betekent dat het Bkl van toepassing wordt op *alle* 'denkbare' activiteiten anders dan wonen. Zoals een speeltuin met toestellen, het gebruik van een marktplein of een voetbalkooi. Dit betekent een aanzienlijke uitbreiding van het toepassingsbereik van de norm.

Voorts constateren wij dat het toepassingsbereik van artikel 5.1 Bkl is vergroot door de gewijzigde redactie van artikel 4.2 Ow (Invoeringswet) waar onder een evenwichtige toedeling van functies aan locaties niet slechts de functietoedeling wordt verstaan maar ook regels over activiteiten die gevolgen kunnen hebben voor de fysieke leefomgeving (art. 4.1 Ow). Dit heeft tot gevolg dat ook geluid van activiteiten die *niet* aan een locatie toebedeeld kunnen worden, ook onder de reikwijdte van het Bkl vallen. Denk aan bouw- en onderhoudswerkzaamheden, inzameling van afvalstoffen of voertuigen met omroepinstallaties.

De verbreding van artikel 4.2 Ow leidt tot een diffuus onderscheid tussen regels en functies in het licht van een evenwichtige toedeling van functies en zou daarom niet meer als enig maatgevend criterium voor de al dan niet toepasselijkheid van hoofdstuk 5 van het Bkl dienen te gelden.

Graag zien wij het toepassingsbereik van hoofdstuk 5 van het Bkl, voor geluid, geur en trilling in het bijzonder, bedoeld voor activiteiten die locatie specifiek zijn en voorts niet verplicht voor activiteiten die in de openbare ruimte worden verricht en voor tijdelijke evenementen.

Ook zien wij een discrepantie tussen de uitwerking van artikel 2.7 Ow in artikel 2.1 Omgevingsbesluit en het Bkl via het Invoeringsbesluit. In de toelichting bij artikel 2.1 wordt opgemerkt dat regels in verordeningen over activiteiten waardoor emissies zoals geluid, geur of stof worden veroorzaakt niet hoeven maar mogen worden overgeheveld naar het omgevingsplan. Dit staat op gespannen voet met de bovengenoemde verplichting van het Bkl om in het omgevingsplan zodanig rekening te houden met geur, trilling en geluid van alle activiteiten op geluidgevoelige gebouwen anders dan wonen dat sprake is van een aanvaardbaar niveau.

Afwijkende en incidentele situaties

Wij constateren dat artikel 5.65 Bkl en de toepasselijke passage daarover in de Nota van Toelichting onvoldoende duidelijkheid biedt en mogelijk leidt tot een zware normaanscherping voor incidentele (IBS) en afwijkende bedrijfssituaties (ABS) door de geluidnormering voor binnenniveaus in beginsel daarop van toepassing te verklaren. De vrees is dat de gemeentelijke uitvoeringspraktijk hierin zal vastlopen. Graag overleg hierover.

Intrekken/wijzigen omgevingsvergunning buitenplanse omgevingsplanactiviteit

Artikel 8.103 Bkl behelst een plicht tot wijziging van de voorschriften of het intrekken van een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit in het geval sprake is van een wijziging in de instructieregels of een instructie van de provincie respectievelijk het rijk nadat een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit is verleend.

Het toepassingsbereik van dit artikel en de condities waaronder het kan worden toegepast zijn veel te ruim geformuleerd. Wij constateren in dit verband verschillende situaties:

- a) er is geruime tijd verstreken sinds de vergunningverlening maar er is nog geen uitvoering gegeven aan de werkzaamheden;
- b) de vergunningverlening heeft recentelijk plaatsgevonden, maar er is nog geen uitvoering uitgegeven aan de werkzaamheden
- c) er is inmiddels uitvoering gegeven aan de omgevingsvergunning, maar een instructieregel of een instructie noopt tot wijziging van de aan de voorschriften verbonden vergunning. De activiteit waarvoor de vergunning is verleend kan in hoofdzaak worden gecontinueerd.
- d) er is inmiddels uitvoering gegeven aan de omgevingsvergunning, maar een instructieregel of een instructie noopt tot wijziging van de aan de voorschriften verbonden vergunning. De activiteit waarvoor de vergunning is verleend kan niet meer hoofdzaak worden gecontinueerd.
- e) er is inmiddels uitvoering gegeven aan de omgevingsvergunning, maar een instructieregel of een instructie noopt tot intrekking van omgevingsvergunning.

Denkbaar is dat de situaties a t/m c onder het toepassingsbereik van art. 8.103 Bkl kunnen worden geschaard. Uiteraard zal in die gevallen moeten worden beoordeeld in hoeverre een schadevergoeding wegens dispositie aan de orde is. Deze schadevergoeding zal moeten worden betaald door het bestuursorgaan dat verantwoordelijk is voor de betreffende instructieregel of instructie. In de gevallen d) en e) kan de omgevingsvergunning niet meer voor de oorspronkelijk aangevraagde activiteit in stand blijven en zal onteigening en schadeloosstelling noodzakelijk zijn. Artikel 8.103 Bkl biedt in dit geval geen uitkomst. Hierover treedt de VNG graag in overleg.

Artikel 2.1 Ob verplichting en verbod opname regels in het omgevingsplan

In goed overleg met de koepels en gemeenten is artikel 2.7 Omgevingswet uitgewerkt in artikel 2.1 Ob. Echter, de regeling voor regels die *moeten* worden opgenomen in het omgevingsplan heeft nog nadere toelichting. Het betreft in ieder geval die regels over activiteiten die onderdelen van de fysieke leefomgeving 'wijzigen'. Wat met 'wijzigen' wordt bedoeld wordt onvoldoende toegelicht. Ook is niet voldoende duidelijk hoe de regeling zich verhoudt tot de verplichte opname van regels die zien op een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Dit zou kunnen worden verhelderd in de Nota van Toelichting of via een handreiking. Ervaringen die gemeenten als Zaanstad en Deventer opdoen, moeten hierbij worden betrokken. Wel is duidelijk welke regels in ieder geval *niet* in het omgevingsplan mogen worden opgenomen. Veelal hebben deze regels betrekking op aspecten van openbare orde en veiligheid (waarvoor de burgemeester als bevoegd gezag optreedt) en persoonsgebonden aspecten. Ook bestaat behoefte aan meer duidelijkheid over de overgang

van de gemeentelijke verordenende bepalingen naar het omgevingsplan in verband met het eindigen van de opheffing van de opschorting van artikel 122 Gemeentewet in 2029. De VNG denkt graag actief mee.

Ladder voor duurzame verstedelijking (artikel 5.129 g Bkl)

Door de ladder voor duurzame verstedelijking onder hoofdstuk 5 van het Bkl te plaatsen, wordt duidelijk gemaakt dat het gaat om een instructie aan gemeenten, om in het omgevingsplan rekening te houden. Ontstaat door 'rekening houden met' geen verzwaring ten opzichte van het huidige systeem? Ook bestaan vragen over de relatie tussen deze instructie in samenhang met de gewijzigde redactie van artikel 4.2 Ow (Invoeringswet) betreffende de evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Wat betekent de aanpassing van artikel 4.2 Ow voor de betekenis van de ladder? Zie in dit verband ook het derde lid van artikel 5.129g Bkl. De VNG vraagt expliciet aandacht voor een terughoudende opstelling bij het stellen van instructieregels door het Rijk en provincie conform art. 2.24 en art. 2.3 van de Omgevingswet. Hier zou de NOVI een belangrijke rol in kunnen spelen.

De formulering van lid 2 onder b van artikel 5.129 g Bkl roept vragen op. Wat wordt verstaan onder buiten het stedelijk groen aan de rand van de bebouwing? De toelichting suggereert dat de definitie inhoudelijk ongewijzigd is ten opzichte van het Bro, maar het Bro verwees niet naar stedelijk groen aan de rand van de bebouwing. De VNG vraagt de Nota van Toelichting op dit punt verduidelijken.

6. Digitaal Stelsel Omgevingswet (DSO)

Het DSO-landelijke voorziening (DSO-lv) is van wezenlijk belang voor de implementatie van de Omgevingswet. Voor de beheerfase van het DSO-lv is het voor de VNG van belang dat de verhouding tussen de Landelijke Voorziening Bekendmaken en Beschikbaar Stellen en de landelijke voorziening van het DSO goed wordt uitgewerkt. Ook is het in dit verband van belang dat taken goed zijn belegd en verantwoordelijkheden helder zijn afgebakend. Onze opmerkingen over de uitwerking van het DSO-lv in hoofdstuk 14 van het Omgevingsbesluit zijn in bijlage II opgenomen. Verder vraagt de VNG expliciet aandacht voor de uitwerking van DSO-lv in samenhang met de Invoeringswet en de Omgevingsregeling. Ook vraagt de VNG ervoor te zorgen dat gemeenten via het DSO op korte termijn de verleende omgevingsvergunningen kunnen tonen.

7. Procedures

Instemmingsvereiste gemeenteraad

Artikel 4.21 Ob bepaalt dat de gemeenteraad adviseur is voor een aanvraag om een omgevingsvergunning voor zover de aanvraag betrekking heeft op een buitenplanse omgevingsplanactiviteit als het gaat om een door hem aangewezen geval. Onder het huidige stelsel kan een afwijkingsvergunning in de gevallen waarop art. 2.12 lid 1 onder a ten 3 Wabo ziet door burgemeester en wethouders uitsluitend worden verleend met instemming van de gemeenteraad in de vorm van een verklaring van geen bedenkingen. Gelet op ingrijpende gevallen waar artikel 2.12 lid 1 onder a ten 3 Wabo op ziet, is instemming van de gemeenteraad vereist vanwege het feit dat hij beslist over de vaststelling van het bestemmingsplan. Overigens is een verklaring van geen bedenkingen niet altijd benodigd aangezien de gemeenteraad categorieën van gevallen kan

aanwijzen waarin zij niet is vereist en burgemeester en wethouders zelfstandig kunnen beslissen over de afwijking van het bestemmingsplan.

In het licht van bovenstaande is de VNG van mening dat de gemeenteraad zelf dient te bepalen of en voor welke gevallen hij het adviesrecht of het adviesrecht met instemming wil uitoefenen door de aanwijzing van gevallen. Dit betekent dat artikel 4.21 Ob in die zin moet worden gewijzigd dat de gemeenteraad kan bepalen dat voor door hem aangewezen gevallen een advies vereist is dan wel een advies met een instemming. De gemeenteraad kan ook geheel nalaten, in welk geval dus geen advies of advies met instemming behoeft te worden gevraagd. Duidelijk moet zijn dat de gemeenteraad zelf kan bepalen welke invloed zij wil bij gevallen waarin wordt afgeweken van het door hem vastgestelde omgevingsplan.

De aanvraag om een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit geeft nog in een ander opzicht zorgen. De vaststellingsprocedure van een omgevingsplan is omkleed met voldoende procedurele waarborgen (participatie, zienswijzen) die erop zien dat de inwoners van de gemeente in het totstandkomingsproces tijdig en voldoende bij voorgenomen veranderingen in hun leefomgeving worden betrokken. De procedure voor de aanvraag van een omgevingsvergunning die in strijd is met het omgevingsplan kent die waarborgen echter niet of nauwelijks. Immers, participatie is bij de aanvraag van een omgevingsvergunning niet verplicht; het zetten van een vinkje bij 'niet geparticipeerd' is voldoende. De reguliere voorbereidingsprocedure inclusief een eventuele verlengingstermijn biedt onvoldoende gelegenheid voor het indienen van zienswijzen. Wanneer het college van oordeel is dat meer of andere participatie aan de orde zou moeten zijn, dan zou het college de ruimte moeten hebben hier zelf een nadere invulling aan te geven. Het college zou in (die) voorkomende gevallen bijvoorbeeld moeten kunnen bepalen de termijn op te schorten (4 weken) en de aanvraag voor een ieder ter inzage te leggen met de mogelijkheid tot het indienen van zienswijzen om voldoende informatie te krijgen over de bij de aanvraag betrokken belangen. Daarna kan de procedure weer worden voortgezet, maar binnen de geldende procedurele termijnen moet hier wel ruimte voor geboden worden. De VNG wil graag met u over bovenstaande in overleg.

Coördinatieregeling

De VNG en de G4 hebben in het kader van de consultatiefase op 7 mei 2018 een reactie gegeven op het wetsvoorstel Wijziging van de Awb en enkele andere wetten in verband met het nieuwe omgevingsrecht en het nieuwe nadeelcompensatierecht. Daarbij zijn een aantal kritische kanttekeningen geplaatst bij de nieuwe coördinatieregeling van afdeling 3.5 Awb. Korthedshalve wordt verder naar deze reacties verwezen. Momenteel vinden gesprekken gaande over de (verdere) verwerking van de VNG-reactie.

8. Basistakenpakket VTH

De wijze van vertaling van het basistakenpakket uit het Bor naar het Invoeringsbesluit is voor ons onnavolgbaar en zo nog niet te steunen. Wij delen het uitgangspunt van een beleidsneutrale overzetting zonder uitbreiding van het basistakenpakket, maar begrijpen dat dit niet één-op-één kan worden overgezet door het nieuwe begrippenkader onder de Omgevingswet. De nieuwe indeling in categorieën, de gevolgen van het vervallen van het begrip 'bedrijfsmatig' bij bodemactiviteiten en de manier waarop het begrip 'inrichting' is vervangen door 'activiteit' leveren nog heel veel vragen op.

De VNG treedt graag in overleg om een oplossing te bereiken, op die punten waar dit niet beleidsneutraal kan.

9. Bruidsschat

Voor het eerst is met de consultatie van het Invoeringsbesluit voor gemeenten inzichtelijk geworden wat de bruidsschat behelst en wat deze voor gemeenten kan betekenen. De bruidsschat is bedoeld om gemeenten te helpen bij de transitie en gaat onderdeel uitmaken van het tijdelijk deel van het omgevingsplan en speelt een belangrijke rol in de transitiefase. Het omzetten van rijksregels naar een regel in de bruidsschat kan gezien worden als een botsproef voor de werking van de wet en van de 4 AMvB's.

Gelet op bovenstaande zou de bruidsschat tenminste aan de volgende kenmerken moeten voldoen:

- elke regel is geformuleerd in lijn met de opdracht die de wet in artikel 4.1, eerste lid, geeft – bij elke regel is dus duidelijk voor welke activiteit de regel geldt;
- elke regel is in overeenstemming met alle instructieregels van de vier AMvB's en in de toelichting is uitgelegd hoe en welke instructies in de regel zijn verwerkt;
- de regels voldoen aan de doelen van de wet, bijvoorbeeld minder regels, verhoging van het gebruiksgemak – een term 'bouwwerkactiviteit' of het steeds herhalen van dezelfde procedureregels dragen daar bijvoorbeeld niet aan bij.

De bruidsschatregels in de consultatieversie voldoen nog niet aan deze kenmerken en roepen daarnaast vooral veel vragen op. Zoals waarom een gedecentraliseerde rijksregel, gedecentraliseerd is? Hoort de bruidsschatregel wel in de bruidsschat? Ter illustratie de algemene aanvraagvereisten omgevingsvergunning: heb je als gemeente hier decentrale afwegingsruimte? Wat betekent dit voor de Omgevingsdiensten? Wat als je gaat coördineren? Hoe verhoudt het lokaal maatwerk voor de aanvraagvereisten zich tot de Awb? Zou het niet logischer zijn deze regel in een AMvB te laten staan? Is de bruidsschatregel wel gelijkwaardig aan de rijksregel uit het Activiteitenbesluit? Of zit er verschil in? Hoe verhouden de wijzigingen van het Bouwbesluit zich tot de bruidsschatregels en van het Bal in kader van de energietransitie? Voor gedetailleerde opmerkingen en vragen verwijzen wij naar de bijlagen.

Gezien de vele vragen die er bestaan vraagt de VNG aan BZK om naar aanleiding van de consultatiereactie de bruidsschatregels met de VNG te doorlopen om de uitvoerbaarheid, de toepasbaarheid en de bruikbaarheid van de regels te toetsen en waar nodig te verbeteren. Een volledig inzicht, zoals in de toepassing van instructies uit de AMvB's, is van groot belang om optimaal gebruik te kunnen maken van de nieuwe lokale beleidsruimte, maar ook om een inschatting te kunnen maken op het vlak van het beschermingsniveau, en de juridische risico's. Veel van de beoogde ruimte zal anders mogelijk onbenut blijven dan wel door anderen op andere - mogelijk ongewenste - wijze worden ingevuld. Slechts dan kunnen gemeenten oordelen of en in welke mate bestuurlijke afwegingsruimte gewenst is.

Invoeringsondersteuning (transponeringstabel en formulering)

De beschikbare tabellen helpen onvoldoende. Het is noodzakelijk dat een tabel wordt opgesteld met de volledig uitgeschreven 'oude' bepaling, de nieuwe bruidsschatregel, en de bijbehorende instructie uit het Bkl. Daarbij moet worden aangegeven of en in welke mate het Bkl lokaal maatwerk mogelijk maakt, of en waarom dat lokaal maatwerk juist is ingeperkt. Aangeven moet daarbij

worden hoe de bruidsschatregels met betrekking tot geur, geluid en trillingen zich verhouden tot de Bkl instructie. Verspreid door de bruidsschat zijn meerdere meldingsplichten opgenomen. Een overzichtstabel met alle meldingsplichten is wenselijk. Onnodige lastenverzwaring bij gemeenten moet worden voorkomen, waarbij niet elke gemeente het wiel zelf hoeft uit te vinden. Er ontstaat immers een enorme hoeveelheid (onnodig) werk als elke regel door elke gemeente afzonderlijk op zijn merites beoordeeld moet worden.

Bruidsschat en overgangsrecht

Plaatsing van de bruidsschat in het tijdelijk deel van het omgevingsplan, is onlosmakelijk verbonden met goed, uitvoerbaar overgangsrecht. Er zijn door de VNG een aantal knelpunten geconstateerd bij het huidige voorstel voor het overgangsrecht, zoals geformuleerd in hoofdstuk 22 van het wetsvoorstel Invoeringswet Omgevingswet. Het voorstel leidt op onderdelen tot onoverzichtelijkheid, is niet goed werkbaar voor de geleidelijke opbouw van het omgevingsplan en belemmert de gemeentelijke vrijheid om snel en adequaat op aanvragen te reageren en wenselijke ontwikkelingen te voorkomen. Zowel onderwerpen uit bestemmingsplannen, lokale verordeningen als de bruidsschat zouden themagericht moeten kunnen worden ingebouwd in het nieuwe deel van het omgevingsplan.

Tevens treden wij graag in overleg over de technische mogelijkheid om oude regels uit bestemmingsplannen te schrappen en gelijk op te laten lopen met de transitiefase dat van toepassing is op bestemmingsplannen, tot 2029, in plaats van tot 2024 zoals dat nu beoogd is.

10. Overgangsrecht

Uitgangspunt hierbij is *'een voldoende niveau van rechtszekerheid in het overgangsrecht'*. De overgang naar het integrale omgevingsplan is voor gemeenten een zeer complexe en forse opgave. Een uitvoerbaar en werkbaar systeem is voor alle partijen gedurende de overgangperiode noodzakelijk. Gezien het feit dat er vanuit verschillende sporen nog aanvullingen in het stelsel plaatsvinden en er vanuit het voorbereiden op de transitiefase de samenhang van het stelsel steeds meer inzichtelijk wordt, zal de VNG de komende jaren aandacht blijven vragen over het overgangsrecht.

De VNG hanteert de volgende uitgangspunten:

- Zo eenvoudig mogelijke transitie naar het nieuwe omgevingsplan voor de hele gemeente;
- Overzichtelijkheid voor burgers en bedrijven en overheden (in het kader van duidelijkheid);
- Uitvoerbaar en werkbaar systeem voor alle partijen gedurende de overgangperiode.

Crisis -en herstelwetplannen (Chw-plannen)

Chw-plannen zijn voor gemeenten van groot belang te anticiperen op de Omgevingswet. Veel gemeenten bereiden zich nu al voor door het vaststellen van bestemmingsplannen verbrede reikwijdte, en maken gebruik van de mogelijkheden van de Chw. De wijziging van de Chw, de Transitiewet, zal hieraan een extra dimensie toevoegen.

Geconstateerd is dat het overgangsrecht voor Chw-plannen, niet goed geregeld is. Zo is in de Nota van Toelichting geen toelichting opgenomen omtrent de keuze om geen overgangsrecht te bieden voor ontwikkelingsgebieden. Ook gaat het Invoeringsbesluit voorbij aan de bijzondere elementen van artikel 7c Besluit uChw. De toelichting van artikel 8.2.5 Invoeringsbesluit besteedt geen

aandacht aan de situatie dat de gemeente het kostenverhaal naar de vergunningfase heeft verplaatst of het bestemmingsplan vaststellen heeft gedelegeerd aan het college.

Artikel 7v van het Besluit uChw (experiment kostenverhaal, 16e tranche Chw) is op 29 november 2018 in werking getreden. Met dit experiment krijgen 5 gemeenten de mogelijkheid om te experimenteren met kostenverhaal. Op dit moment is nog onduidelijk of de regels van dit experiment ook terug zullen keren in de Aanvullingswet Grondeigendom, maar er zijn signalen dat de regeling voor kostenverhaal onder de Omgevingswet anders zou kunnen zijn dan de regeling waarmee we nu mee experimenteren. Dat zou betekenen dat gedurende de looptijd van die gebiedsontwikkelingen (> 10 jaar) de regeling moet worden aangepast, met mogelijk negatieve financiële gevolgen en onzekerheid.

De VNG verzoekt het ministerie samen met Chw gemeenten het overgangsrecht goed uit te werken. Het is belangrijk dat voor gemeenten duidelijkheid wordt gegeven over het overgangsrecht, zodat ze voortvarend aan de slag kunnen gaan.

Uitwerkingsplichten

Uitwerkingsplichten vallen net als wijzigingsbevoegdheden buiten het overgangsrecht van het Invoeringsbesluit. Veel gemeenten werken met uitwerkingsplichten, ook in het kader van voorbereiding op de inwerkingtreding van de Omgevingswet. De VNG vraagt hiervoor adequaat overgangsrecht op te nemen in het Invoeringsbesluit of anderszins.

11. Overige thema's: luchtkwaliteit, milieueffectrapportage, omgevingsveiligheid, lokaal spoor en spoorwegemplacementen

Luchtkwaliteit

De VNG herhaalt hierbij het bezwaar zoals tevens geuit in de bestuurlijke reacties van de VNG en de G4 op de Omgevingswet en de AMvB's en pleit voor een gezamenlijke programmaplicht voor rijk, provincie en gemeente op te nemen in geval van (dreigende) overschrijding van de omgevingswaarden van luchtkwaliteit. De VNG pleit ervoor een uitzondering voor luchtkwaliteit op te nemen in art. 4.1 Bkl (via Ib) o.g.v. art. 3.10 lid 2 sub b Ow. Dus dat ook provincie en Rijk mede verantwoordelijk zijn. Verder vragen we aandacht voor het overgangsrecht: op grond van art. 4.100 Invoeringswet is een gemeentelijk (actie)plan in het kader van de Wet milieubeheer van rechtswege een programma in de zin van de Omgevingswet. Hoe zit het met de (uitvoeringsplicht van de) Rijksmaatregelen die nu in het NSL zijn opgenomen? Een nadere uitwerking op dit onderdeel is opgenomen in bijlage I.

Milieu-effectrapportage

De VNG acht de inpassing van het huidige systeem in de Omgevingswet onvoldoende toegelicht. Er bestaan onduidelijkheden over begrippen, over inpassing van de lopende wetswijzigingen in het huidige systeem en de nieuwe planmerbeoordelingsplicht. Bijvoorbeeld: in artikel 16.36 lid 3 Invoeringswet is een (nieuwe) planmerbeoordelingsplicht opgenomen met betrekking tot plannen en programma's die het gebruik bepalen van 'kleine gebieden op lokaal niveau' of als het gaat om 'kleine wijzigingen'. In artikel 11.1 Ob (via Ib) wordt dit wetsartikel verder uitgewerkt. Deze begrippen zijn onvoldoende ingekaderd waardoor bij de gemeente veel onduidelijkheid blijft bestaan, met alle juridische risico's van dien. We verzoeken daarom om een concretere definitie van deze begrippen. Eventueel zou dit in de Nota van Toelichting of een aparte handreiking kunnen

worden opgenomen. Verder leven er diverse vragen rond de relatie mer en het nieuwe instrumentarium, zoals het omgevingsplan en programma. Voor een nadere uitwerking van deze reactie, zie bijlage I. De VNG stelt voor dit op korte termijn samen met BZK goed te doorgronden: zowel vanuit het vakdepartement (mer) als vanuit Eenvoudig Beter (instrumentarium).

Omgevingsveiligheid

Met de beleidsvernieuwing die de wetgever op het gebied van externe veiligheid doorvoert, is vanuit de wetgever meer aandacht nodig voor de implicaties van de nieuwe wetgeving voor de uitvoeringspraktijk en is een nadere onderbouwing en toelichting van invoering van het nieuwe systeem noodzakelijk. Mede om de transitiefase van het tijdelijk naar het nieuwe omgevingsplan soepel te laten verlopen. Uit de reacties blijkt dat er veel onzekerheden voor de uitvoeringspraktijk bestaan, zie bijlage I. De VNG verzoekt op korte termijn een nader overleg te organiseren over het overgangsrecht, de wijziging van de begripsbepaling 'kwetsbare functies', en de onzekerheden voor de uitvoeringspraktijk rond bijvoorbeeld de aandachtsgebieden. Ander punt is dat de bevoegdheid om een voorschriftgebied aan te wijzen bij de raad neergelegd. Omwille van 'snellere besluitvorming' ligt het voor de hand dat ook het college een besluit kan nemen over het aanwijzen van het voorschriftgebied of juist het 'uitzetten' ervan. Graag zien wij hiervoor een oplossing, bijvoorbeeld in de vorm van een delegatiebevoegdheid of ontheffingsmogelijkheid.

In het kader van het overgangsrecht zijn enkele bepalingen over eerbiedigende werking opgenomen. De wijze waarop is te beperkt. Zo is het onduidelijk in hoeverre paragraaf 5.1.2.2 Bkl van toepassing is op het toelaten (beperkt/zeer) kwetsbare gebouwen en locaties indien deze al juridisch planologisch reeds toegelaten zijn (en al dan niet ook feitelijk aanwezig zijn). Deze vraag is relevant voor het opstellen van het omgevingsplan, uiterlijk voor 1 januari 2029.

Lokaal spoor en spoorwegemplacements

Niet duidelijk is hoe deze bepalingen in het Bkl zich verhouden tot het Aanvullingsspoor geluid dat momenteel loopt. Het lijkt erop dat de wetgever bestaande regelgeving heeft overgenomen in het Bal, Bkl en Ob in afwachting van de beleidsvernieuwing. De Nota van Toelichting bij het Bkl geeft hier in geen nadere informatie over. De VNG verzoekt hierover alsnog met de koepels in overleg te treden.

Lokaal spoor

Artikel 9.48 Bkl bepaalt dat alleen activiteiten die door de beheerder worden uitgevoerd zijn vrijgesteld van een omgevingsvergunning om een beperkingengebiedsactiviteit met betrekking tot een lokale spoorweg werkzaamheden te verrichten. Dit zou ook *namens* de beheerder moeten zijn. De VNG verzoekt artikel 9.48 Bkl aan te passen.

Spoorwegemplacements

Artikel 3.27 Bkl bepaalt dat het geluid van rijdende treinen op spoorwegemplacements deel uitmaakt van het geluid van een hoofdspoorweg. In het huidige recht valt een spoorwegemplacement *niet* onder de Wet geluidhinder en wordt de ruimtelijke afweging bij ontwikkelingen in de buurt van een spoorwegemplacement beoordeeld met activiteitenbesluit/(vervallen) VNG-brochure Bedrijven en milieuzonering. Deze beleidswijziging wordt niet nader toegelicht.

12. Tot slot

Er worden door u diverse toetsen uitgevoerd om een inschatting te kunnen maken van de gevolgen van dit besluit voor de samenleving in het algemeen en voor de bestuurlijke lasten van overheden in het bijzonder. Op het moment van deze consultatiereactie lopen deze onderzoeken nog. In onze reactie hebben wij daar geen rekening mee kunnen houden.

De VNG constateert dat er bij gemeenten vooral veel vragen zijn over het Bbl (vergunningvrij bouwen en de energietransitie) en de kwaliteit en de toepasbaarheid van de bruidsschatregels. Graag treedt de VNG hierover in overleg met BZK. Wij adviseren de bruidsschatregels te gebruiken als botsproef voor de uitvoerbaarheid van de instructies voor het omgevingsplan en de kwaliteit van de bruidsschatregels te verbeteren, nog voordat het Invoeringsbesluit de volgende procesfase ingaat.

Wij vertrouwen erop dat u bij de verdere uitwerking van het stelsel Omgevingswet rekening houdt met onze opmerkingen en benadrukken nog eens dat wij de samenwerking met uw ministerie bijzonder op prijs stellen. Die samenwerking zetten wij graag voort bij het denken over oplossingen voor de geconstateerde knelpunten, de invoering van de Omgevingswet en de verdere ontwikkeling van het DSO.

Met vriendelijke groet,

Vereniging van Nederlandse Gemeenten



J. Kriens
Algemeen directeur